

PROGRAM KSZTAŁCENIA

1. Nazwa kierunku	pedagogika [Pedagogiy]
2. Cykl rozpoczęcia	2014/2015 (semestr zimowy) <i>Numer i data uchwały Rady Wydziału: 27 (27.03.2013 r.)</i>
3. Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
4. Profil kształcenia	ogólnoakademicki
5. Forma prowadzenia studiów	niestacjonarna
6. Kod ISCED	

Efekty kształcenia

7. Opis zakładanych efektów kształcenia	Załącznik nr 1
8. Wzorcowe efekty kształcenia	

Program studiów

9.	<p>Związek kierunku studiów ze strategią rozwoju, w tym misją uczelni</p> <p>Strategia rozwoju kierunku pedagogika ściśle wiąże się z wizją Uniwersytetu Śląskiego. Obszary rozwoju pedagogiki uwzględniają główne zadania kluczowe, cele strategiczne i operacyjne, typy działań określone przez dokument Strategia rozwoju Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach na lata 2012 – 2020, co przyczyni się do zrównoważonego rozwoju kierunku na Wydziale w Uczelni. Pedagogika jako nauka humanistyczna i społeczna obejmuje naukę o edukacji i wychowaniu i ich funkcjonowanie w praktyce społecznej. Zadania kluczowe na kierunku obejmują cztery wytyczone cele strategiczne Uniwersytetu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dbałość o poziom prowadzonych badań naukowych i mocne zespoły badawcze; 2. zwiększenie i doskonalenie innowacyjnych, nowoczesnych form kształcenia i oferty dydaktycznej; 3. zintensyfikowanie i poszerzenie współpracy z otoczeniem, z uczelniami zagranicznymi; 4. systemowe zarządzanie kierunkiem na Wydziale zgodnie z systemowym zarządzaniem Uniwersytetem. <p>Realizacja tych celów na kierunku pedagogika pozwoli na wyzwalenie kreatywności pracowników i studentów, stworzenie jak najlepszych warunków studiowania i prowadzenia badań naukowych, otwartość na potrzeby Uczelni i współpracujących jednostek zewnętrznych. Obszary działań na kierunku pedagogika opierają się na zasadach: otwartości, nowoczesności i kreatywności. Kształtowanie u absolwentów postaw obywatelskich, prospołecznych, które znacząco oddziałują na szeroko rozumiane otoczenie społeczno-gospodarcze.</p> <p>Strategie rozwoju kierunku pedagogika w odniesieniu do celów strategicznych Uniwersytetu Śląskiego obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cel strategiczny 1: Silne zespoły badawcze i badania naukowe na światowym poziomie, w tym pedagogika: wspieranie rozwoju naukowego pracowników, wdrażanie wewnętrznego systemu oceny jakości badań naukowych, stwarzanie warunków i możliwości do jak najwyższego rozwoju poziomu naukowego jednostek (Zakładów), kładzenie nacisku na rozwój interdyscyplinarności badań naukowych i prac rozwojowych. - Cel strategiczny 2: Innowacyjne kształcenie i nowoczesna oferta dydaktyczna, w tym pedagogika: realizacja idei kształcenia ustawicznego i innowacyjnego wobec studentów; wyposażenie studentów w wiedzę i umiejętności specjalistyczne zgodne z kierunkiem studiów i specjalnością oraz możliwościami jej poszerzenia w toku dalszego kształcenia; realizacja studiów na kierunku zgodnie z zasadami organizacyjnymi i programowymi KRK; wykorzystanie nowych technologii w procesie kształcenia; zapewnienie wysokiej jakości kształcenia; wspieranie merytoryczne, psychologiczne i socjalne studentów; przystosowanie warunków kształcenia do potrzeb
----	--

		<p>osób niepełnosprawnych.</p> <p>- Cel strategiczny 3: Aktywne współdziałanie uczelni z otoczeniem, w tym pedagogika: współpraca ze szkołami i innymi placówkami opiekuńczo-wychowawczymi, jednostkami samorządowymi, placówkami i instytucjami kulturalnymi, kulturalno-oświatowymi i innymi; współdziałanie i koordynacja działań z partnerami zewnętrznymi w celu upowszechnienia i stosowania w praktyce wyników badań naukowych; obejmowanie mecenatem oraz patronami honorowymi przedsięwzięć organizowanych w regionie i kraju; stała współpraca z instytucjami i stowarzyszeniami o zasięgu regionalnym, krajowym i międzynarodowym; kreowanie pozytywnego wizerunku kierunku w mediach i budowanie świadomości marki w otoczeniu zewnętrznym.</p> <p>- Cel strategiczny 4: Systemowe zarządzanie uczelnią, w tym pedagogika: planowanie średnio- i długookresowe działań rozwoju kierunku; pozyskiwanie dotacji i grantów na rozwijanie działalności kierunku oraz ich sprawne realizowanie; dbałość o kulturę organizacyjną kierunku na Wydziale w Uczelni; planowanie kapitału ludzkiego; zwiększenie poziomu samoobsługi kandydatów, studentów i pracowników z wykorzystaniem usług dostępnych w Internecie; opracowanie planu rozwoju i modernizacji bazy do realizacji dydaktyki.</p>
10.	Liczba semestrów	4
11.	Tytuł zawodowy	magister
12.	Obszar (lub obszary kształcenia w przypadku studiów wspólnych lub interdyscyplinarnych) do którego(-ych) kierunku jest przyporządkowany oraz wiodącą dyscyplinę nauki lub sztuki na potrzeby systemu POL-on	
13.	Obszary, dziedziny nauki lub sztuki i dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia dla danego kierunku studiów, ze wskazaniem procentowych udziałów, w jakich program studiów odnosi się do poszczególnych dziedzin nauki	
14.	Specjalności	<p>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną [Socio-Cultural Animation with Cultural Tourism]</p> <p>pedagogika opiekuńczo-wychowawcza [Protective-Educational Pedagogy]</p> <p>pedagogika społeczna z geragogiką [Social Pedagogy with Geragogy]</p> <p>pedagogika społeczna z socjoterapią [Social Pedagogy with Psychotherapy]</p> <p>terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej [Pedagogical Therapy and Disabled Person Assistant]</p> <p>wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka [Kindergarten Education with Child's Development Early Support]</p> <p>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna [Integrated Primary Education and Pedagogical Therapy]</p> <p>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne [Integrated Primary Education and Kindergarten Education]</p>
15.	Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi studiów	<p>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną: 120,</p> <p>pedagogika opiekuńczo-wychowawcza: 120,</p> <p>pedagogika społeczna z geragogiką: 120,</p> <p>pedagogika społeczna z socjoterapią: 120,</p> <p>terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej: 120,</p> <p>wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka: 120,</p>

		zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna: 120, zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne: 120
16.	Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z obszarów kształcenia do którego odnoszą się efekty kształcenia w łącznej liczbie punktów ECTS	<p><u>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>pedagogika opiekuńczo-wychowawcza</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>pedagogika społeczna z geragogiką</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>pedagogika społeczna z socjoterapią</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p> <p><u>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne</u> obszar nauk humanistycznych - 44% obszar nauk społecznych - 56%</p>
17.	Procentowy udział liczby punktów ECTS uzyskiwanych w ramach wybieranych przez studenta modułów kształcenia w łącznej liczbie punktów ECTS	animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną: 67%, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza: 67%, pedagogika społeczna z geragogiką: 67%, pedagogika społeczna z socjoterapią: 67%, terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej: 67%, wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka: 67%, zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna: 67%, zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne: 67%
18.	Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego	animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną: 70, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza: 70, pedagogika społeczna z geragogiką: 70,

	udziału nauczycieli akademickich i studentów	pedagogika społeczna z socjoterapią: 70, terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej: 70, wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka: 70, zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna: 70, zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne: 70
19.	Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z obszarów nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przypisanych do obszarów innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną: , pedagogika opiekuńczo-wychowawcza: , pedagogika społeczna z geragogiką: , pedagogika społeczna z socjoterapią: , terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej: , wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka: , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna: , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne:
20.	Opis modułów kształcenia (wraz z przypisaniem do każdego modułu zakładanych efektów kształcenia i liczby punktów ECTS oraz sposobami weryfikacji zakładanych efektów kształcenia osiągniętych przez studenta)	Załącznik nr 2
21.	Plan studiów	Załącznik nr 3
22.	Warunki wymagane do ukończenia studiów z określoną specjalnością	<u>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną</u> <u>pedagogika opiekuńczo-wychowawcza</u> <u>pedagogika społeczna z geragogiką</u> <u>pedagogika społeczna z socjoterapią</u> <u>terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej</u> <u>wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka</u> <u>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna</u> <u>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne</u>

23.	Organizacja procesu uzyskania dyplomu	<p>Wytyczne i zalecenia w sprawie organizacji procesu uzyskania dyplomu oraz przygotowania prac dyplomowych</p> <p>ORGANIZACJA PROCESU UZYSKANIA DYPLOMU</p> <p>student dokonuje wyboru seminarium i promotora z listy zgłoszonych w danym roku akademickim seminariów dyplomowych seminarium dyplomowe trwa nie mniej niż 3 semestry student wraz z promotorem ustala temat pracy dyplomowej oraz przebieg procesu jej realizacji zgodnie z zapisem modułowym promotor przedstawia przyjęte do realizacji tematy prac dyplomowych do zatwierdzenia przez Radę Instytutu student składa pracę dyplomową w formie drukowanej oraz elektronicznej wraz z kompletem dokumentów, nie później niż 14 dni przed planowanym terminem obrony; ostateczny termin złożenia pracy upływa z dniem 25 września kandydatów na recenzentów przedstawia promotor do zatwierdzenia przez dziekana dziekan kieruje do recenzji pracę dyplomową po przyjęciu jej przez promotora dziekan przyjmuje recenzje pracy dyplomowej i ewentualnie (przy negatywnej ocenie recenzenta) wyznacza drugiego recenzenta; jeśli drugi recenzent oceni pracę negatywnie, nie może ona być podstawą ukończenia studiów dziekan dopuszcza studenta do egzaminu dyplomowego po zrealizowaniu planu studiów i uzyskaniu efektów kształcenia przewidzianych programem studiów oraz otrzymaniu pozytywnych ocen pracy dyplomowej dziekan wyznacza komisję przeprowadzającą egzamin dyplomowy dziekan ustala przewidywany termin egzaminu dyplomowego, nie później niż 6 miesięcy od daty, o której mowa w pkt. 5. komisja przeprowadza ustny egzamin dyplomowy przedmiotem egzaminu dyplomowego jest praca dziekan ustala ewentualny termin poprawkowego egzaminu dyplomowego, nie wcześniej niż przed upływem 1 miesiąca i nie później niż po upływie 3 miesięcy od daty pierwszego egzaminu (dziekan może wyznaczyć ostateczny, dodatkowy termin egzaminu w przypadku uzyskania przez studenta oceny niedostatecznej w drugim poprawkowym terminie egzaminu; w przypadku uzyskania oceny niedostatecznej z tego egzaminu, dziekan wydaje decyzję o skreśleniu z listy studentów) komisja egzaminacyjna oblicza ostateczny wynik studiów na podstawie protokołu egzaminu dyplomowego absolwent otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych odpowiedniego stopnia.</p> <p>WYMOGI MERYTORYCZNE</p> <p>praca dyplomowa na Wydziale Etnologii i Nauk o Edukacji jest wypowiedzią pisemną o charakterze naukowym program kształcenia na studiach I. stopnia zobowiązuje studenta do przygotowania pracy licencjackiej, na studiach II. stopnia - pracy magisterskiej</p> <p>praca licencjacka jest rozprawą przeglądową lub oryginalną (badawczą)</p> <p>w pracy licencjackiej zaleca się odwołanie do co najmniej 20 pozycji bibliograficznych</p> <p>praca magisterska jest pracą oryginalną (badawczą); praca oryginalna stanowi opis badań własnych i nie może być prostą kontynuacją pracy licencjackiej (tzn. nie może być jej poszerzeniem lub uzupełnieniem)</p> <p>w pracy magisterskiej należy odwołać się do co najmniej 40 pozycji bibliograficznych</p> <p>tytuł pracy i zawarta w niej problematyka muszą być związane z kierunkiem studiów seminarzysty</p> <p>zgodność problematyki podejmowanej z kierunkiem studiów jest podstawowym kryterium oceny pracy dyplomowej, a jego niespełnienie skutkuje brakiem dopuszczenia do obrony</p>
-----	---------------------------------------	---

praca dyplomowa (bez względu na jej charakter i zakres) zawiera:

- cel i zakres, obszar tematyczny i problemowy
- odniesienie do literatury przedmiotu z poszerzoną analizą problemu (problemów),
- opis sposobów rozwiązania problemów/zagadnień z uwzględnieniem zastosowanych metod badawczych,
- sformułowanie wniosków na podstawie przeprowadzonej analizy.

tekst pracy powinien mieć układ typowy dla prac naukowych, w tym: spis treści, wstęp, kolejne rozdziały (z podrozdziałami), zakończenie, bibliografię, spisy (tabel, wykresów, rycin) oraz aneks (jeśli przewidziano)

praca dyplomowa jest samodzielną pracą studenta

w pracach dwuosobowych należy jednoznacznie określić autorów poszczególnych części pracy dyplomowej; indywidualny wkład każdego współautora jest oceniany niezależnie i w oddzielnych recenzjach.

KOMPOZYCJA TEKSTU

język pracy:

przy pisaniu pracy należy posługiwać się poprawną polszczyzną z przestrzeganiem ogólnie przyjętych zasad ortografii i interpunkcji w treści należy unikać pisania w pierwszej osobie liczby pojedynczej; pożądane jest stosowanie formy bezosobowej lub 3. osoby liczby pojedynczej, np.: „wydaje się, że”, „jak należy przypuszczać”, „jak przedstawiono wyżej”, albo; „autor opracował”, „autor przedstawił” (należy unikać wypowiedzi typu: „ja opracowałem”, „ja przedstawiłem”)

od powyższej reguły stosuje się odstępstwa, np. we Wstępie, w podziękowaniach gdzie zapis w 1. osobie liczby pojedynczej jest dopuszczalny

należy unikać form wypowiedzi o zbyt wyrazistym zabarwieniu emocjonalnym

wypowiedź w tekście buduje się w czasie teraźniejszym, zwłaszcza w omówieniach idei, poglądów, streszczaniu teorii i koncepcji, prezentacji poglądów innych autorów, itp.

w tekstach dopuszczalne jest stosowanie czasu przeszłego, szczególnie wówczas gdy autor odwołuje się do faktów historycznych, wydarzeń z życia osób, opisu działań podjętych przez autora w ramach prac badawczych

w tekście właściwym nie należy używać skrótów: należy zapisać „2013 rok” zamiast „2013 r.”; „między innymi” zamiast „m.in.”; „jeden” zamiast „1” itd.

nie należy zostawiać jedno-, dwu-, trzyliterowych słów na końcu wiersza lecz przenosić je do kolejnego wiersza (z wyjątkiem zaimka „się”, który zostaje w sąsiedztwie czasownika, do którego się odnosi)

podział tekstu na akapity:

każdy akapit to jedna myśl

każdy akapit należy zaczynać od nowej linijki i wcięcia (z użyciem tabulatora)

akapity cytowane należy opatrzyć przypisem

standardy cytowań1:

cytat umieszczony w pracy należy wydzielić z tekstu za pomocą cudzysłowu i opatrzyć numerem odnośnika

numery odnośników należy umieszczać w tekście pracy (indeks górny) przed znakami przystankowymi typu: kropka, dwukropek (z wyjątkiem znaków przystankowych kończących cytaty w oryginale)

przypisy należy podawać na dole strony stosując numerację ciągłą w całej pracy

tekst przypisu należy zapisać czcionką Times New Roman 10 pkt. z odstępem pojedynczym

w przypisach należy odwołać się do następujących zasad stosowania skrótów:

- jeśli cytujemy po raz kolejny tę samą pracę tego samego autora: np. A. Tyszka, Styl życia, s.5 (jeśli źródło było cytowane w innym rozdziale należy przywołać pełny opis bibliograficzny)

- jeżeli cytujemy po raz kolejny tę samą pracę tego samego autora bezpośrednio w następnym przypisie należy zastosować zapis: Tamże.25

- jeżeli cytujemy inną pracę tego samego autora bezpośrednio w następnym przypisie należy zastosować zapis: (zależnie od płci autora) – tenże/taż, tegoż/tejże

- zapis Por. należy zastosować w sytuacji gdy poglądy autora pracy odzwierciedlają poglądy autorów cytowanych prac naukowych

- zapis Zob. stosuje się gdy autor pracy wskazuje bezpośrednie odniesienie do źródeł, poglądów, np.: Zob. Załącznik Nr1 Rozporządzenia... z dnia....

w przypadku odwołania do publikacji konkretnego autora należy zastosować zapis:
M. Buber, Ja i Ty. Wybór pism filozoficznych. Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1992, s.50.

w przypadku odwołania do publikacji o nierozdzielnym autorstwie (kilku autorów) należy zastosować zapis:
M. Przetacznik-Gierowska, M. Tyszkowa, Psychologia rozwoju człowieka. T.1: Zagadnienia ogólne. PWN, Warszawa 1996, s.50.

w przypadku odwołania do słowników, encyklopedii, itp. należy zastosować zapis :
Słownik wyrazów obcych PWN. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008, s.50.

w przypadku odwołania do prac (w tym zbiorowych) pod redakcją naukową należy zastosować zapis :
B. Śliwerski (red.), Współczesne teorie i nurty wychowania. Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 1998, s.50.

w przypadku odwołania do prac zbiorowych pod redakcją naukową, w których można wyróżnić wyodrębnione autorstwo należy zastosować zapis np.:

Por. J. Tischner, Rozumienie – dziejowość – prawda [w:] idem Filozofia współczesna. Instytut Teologiczny Księża Misjonarzy, Kraków 1989 lub

R. Rorty, Przygodność języka [w:] S. Czerniak, A. Szahaj (red.), Postmodernizm a filozofia. Wybór tekstów. Instytut Filozofii PAN, Warszawa 1996, s.113.

w przypadku odwołania do publikacji zamieszczonych w czasopismach należy zastosować zapis:
P. Piotrowski, Kryzys znaczenia w sztuce. Josepha Kosutha przejście od tautologicznego do zantropologizowanego modelu sztuki. „Obieg” 1991, nr 9-10.

w przypadku odwołania do źródeł elektronicznych należy zastosować zapis:

- wydawnictwo na płycie CD:
W. Kopaliński, Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych [CD-ROM]. Wersja 1.0.3.16. Pro-media, Łódź 1998.

- artykuł na witrynie internetowej:
R. Oramus, Kontemplatorzy sztuki [online]. <http://www.wsp.krakow.pl/konspekt/10> [dostęp: 10.12.2012]

- artykuł w czasopiśmie internetowym:
B. Bobick, J. Hornby, Practical Partnerships: Strengthening the Museum-School Relationship. “Journal of Museum Education”, Vol.38, no.1: City Museum and Urban Learning [online]. <http://museumeducation.info> [dostęp: 10.04.2013]

w przypadku odwołania do filmu:
Pan Tadeusz [Film]. Reż. Andrzej Wajda. Warszawa. Vision Distribution Company, 1999 [emisja: 25.09.2011, TVP 1, g. 20.30]

w przypadku odwołania do materiałów archiwalnych:
Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Katowicach. Sprawozdania okresowe do dyrektora Departamentu III za rok 1983, sygn. 034/8, s.8

w przypadku odwołania do maszynopisu:
B. Cyrański, Rekonstrukcja aksjologicznych podstaw pedagogiki społecznej z zastosowaniem metody interpretacji hermeneutycznej, [maszynopis pracy doktorskiej napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. E. Marynowicz – Hetki, Łódź 1995, złożony do druku w: Acta Universitatis Lodziensis, Folia Paedagogica et Psychologica]

BIBLIOGRAFIA

w bibliografii należy umieścić wszystkie pozycje literatury, na które autor powołuje się w tekście
nie należy stosować numeracji poszczególnych pozycji literatury
spis pozycji cytowanych należy umieścić na końcu pracy, po zakończeniu, ale przed załącznikami
bibliografię można podzielić na podrozdziały, np. „Książki”, „Czasopisma”, „Akty prawne”, „Materiały konferencyjne”, „Strony internetowe”, itd. gdy jest to uzasadnione ich dużą ilością w poszczególnych grupach rodzajowych
pozycje bibliograficzne należy zapisywać z zachowaniem interlinii 1 wiersza
pozycje w bibliografii należy uszeregować alfabetycznie wg nazwiska autora/autorów publikacji lub redaktora/redaktorów, z wyjątkiem:
- prac nie posiadających autora/ów, w których pierwszym elementem opisu jest tytuł oraz
- prac posiadających autorów instytucjonalnych, w których pierwszym elementem opisu jest nazwa instytucji wydającej publikację
prace jednego autora/ów, instytucji należy uporządkować według lat wydania od najnowszych do najstarszych, prace w druku należy umieścić na końcu

w pierwszej kolejności należy podać publikację danego autora, a następnie prace współredagowane lub współautorskie
przykładowy zapis bibliografii:

- Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Katowicach. Sprawozdania okresowe do dyrektora Departamentu III za rok 1983, sygn. 034/8.
- Bobick B., Hornby J., Practical Partnerships: Strengthening the Museum-School Relationship. Journal of Museum Education, Vol.38, no.1: City Museum and Urban Learning .[http:// museumeducation.info](http://museumeducation.info)
- Buber M., Ja i Ty. Wybór pism filozoficznych. Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1992.
- Cyrański B., Rekonstrukcja aksjologicznych podstaw pedagogiki społecznej z zastosowaniem metody interpretacji hermeneutycznej, [maszynopis pracy doktorskiej napisanej pod kierunkiem prof.dr hab. E.Marynowicz – Hetki, Łódź 1995, złożony do druku w: Acta Universitatis Lodziensis, Folia Paedagogica et Psychologica]
- Kopaliński W., Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych [CD-ROM]. Wersja 1.0.3.16. Łódź Pro-media, 1998.
- Oramus R., Kontemplatorzy sztuki . <http://www.wsp.krakow.pl/konspekt/10>
- Pan Tadeusz [Film]. Reż. Andrzej Wajda. Warszawa. Vision Distribution Company, 1999.
- Piotrowski P., Kryzys znaczenia w sztuce. Josepha Kosutha przejście od tautologicznego do zantropologizowanego modelu sztuki. „Obieg” 1991, nr 9-10.
- Przetacznik-Gierowska M., Tyszkowa M., Psychologia rozwoju człowieka. T.1: Zagadnienia ogólne. PWN, Warszawa 1996.
- Rorty R., Przygodność języka [w:] S. Czerniak, A. Szahaj (red.) Postmodernizm a filozofia. Wybór tekstów. Instytut Filozofii PAN, Warszawa 1996.
- Słownik wyrazów obcych PWN. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
- Śliwerski B., (red.) Współczesne teorie i nurty wychowania. Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 1998.
- Tischner J., Rozumienie – dziejowość – prawda [w:] tegoż, Filozofia współczesna. Instytut Teologiczny Księża Misjonarzy, Kraków 1989.

SPISY (np. tabel, ilustracji, fotografii)

spisy należy umieszczać pod bibliografią

osobno należy zaprezentować spis wykresów (jeśli są), spis tabel (jeśli są), spis rysunków (w tym fotografii, ilustracji - jeśli są)
każdy opis musi mieć odniesienie do strony.

UWAGI TECHNICZNE (EDYTORSKIE)

format arkusza papieru

A4

marginesy
górny- 2,5 cm
dolny- 2,5 cm
lewy – 3,5 cm
prawy – 1,5 cm
czcionka podstawowa tekstu
Times New Roman 12 pkt (dla głównych tytułów bold 16 pkt, dla podtytułów bold 14 pkt)

interlinia
1,5 wiersza
zadrukowanie stron
jednostronne (egzemplarz przeznaczony do archiwum – dwustronne)
wyrównanie tekstu
wyjustowane; wyjątki: wszelkie tytuły

wcięcie tekstu
0,5 cm – 5-7 spacji
numeracja stron
ciągła ,numerowanie stron w prawym dolnym rogu, brak numeru na pierwszej stronie
objętość prac dyplomowych
w pracach licencjackich: od 40 do 60 stron znormalizowanego tekstu (ze stroną tytułową, aneksem, bibliografią i załącznikami);
w pracach magisterskich: od 80 do 120 stron znormalizowanego tekstu (ze stroną tytułową, aneksem, bibliografią i załącznikami)

numeracja rozdziałów
i podrozdziałów
<opcjonalnie>2
Rozdział I
1. tytuł podrozdziału
1.1. tytuł części podrozdziału
1.2. tytuł części podrozdziału
2. tytuł podrozdziału
2.1. tytuł części podrozdziału
2.2. tytuł części podrozdziału

ryciny (wykresy, schematy
i ilustracje)
ryciną - rysunkiem jest wykres, schemat i graficzny obraz; kolejność numeracji rysunków: od „1” w całej pracy; opis należy rozpocząć od skrótu „Rys.”, następnie spacja i numer z kropką; opis należy umieścić nad rysunkiem; źródło należy podawać pod rysunkiem; w źródle należy pochylać słowo „Źródło.”; w opisie źródła stosować czcionkę 10 pkt.; dłuższe teksty zawijać z odsłonięciem słowa „Źródło”

tabele
opis tabeli (nad tabelą) należy zaczynać od słowa „Tabela” a po spacji zapisać numer liczebnika porządkowego (wszystkie tabele w tekście pracy powinny być numerowane sekwencyjnie, kolejnymi numerami od „1”); źródło należy podawać pod tabelą; w źródle należy pochylać słowo „Źródło”, a do opisu stosować czcionkę 10 pkt.; dłuższe opisy należy zawijać z odsłonięciem słowa „Źródło”

wyliczenia w tekście
wyliczenia z listy należy rozpoczynać od lewego marginesu; na końcu elementów wyliczanych można nie stawiać żadnego znaku interpunkcyjnego (zalecane), przecinek lub średnik; na końcu ostatniego elementu wyliczanego należy umieścić kropkę; zaleca się

stosowanie automatycznego układu tworzenia listy (wykorzystując opcję z listwy narzędzi Format/Punktory i numeracja) wg jednego wzoru w całej pracy
zapis nazw obcych (np. łacińskich, greckich)
kursywa

liczba egzemplarzy
trzy egzemplarze drukowane + czwarty w wersji cyfrowej na płycie CD z opisem

UKŁAD GRAFICZNY PRACY
szablon spisu treści
SPIS TREŚCI

WSTĘP

ROZDZIAŁ I. <Tytuł rozdziału>

1.<Tytuł podrozdziału>

1.1.<tytuł części podrozdziału >

1.2.<tytuł części podrozdziału>

1.3. <tytuł części podrozdziału>

2. < Tytuł podrozdziału>

2.1. <tytuł części podrozdziału>

2.2. <tytuł części podrozdziału>

2.3. <tytuł części podrozdziału>

ROZDZIAŁ II. <Tytuł rozdziału>

1. <Tytuł podrozdziału>

1.1. <tytuł części podrozdziału>

		<p>1.2. <tytuł części podrozdziału></p> <p>1.3. <tytuł części podrozdziału></p> <p>2.<Tytuł podrozdziału></p> <p>2.1. <tytuł części podrozdziału></p> <p>2.2. <tytuł części podrozdziału></p> <p>2.3. <tytuł części podrozdziału></p> <p>PODSUMOWANIE/WNIOSKI/<opcjonalnie></p> <p>ZAKOŃCZENIE</p> <p>BIBLIOGRAFIA (bez numeru stron)</p> <p>ZAŁĄCZNIKI /ANEKS <opcjonalnie>(bez numeru stron)</p> <p>wzór strony tytułowej (zob. www.weinoe.us.edu.pl) wzór oświadczenia autora (zob. www.weinoe.us.edu.pl)</p>
24.	Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki	<p><u>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną</u></p> <p>Wymiar: po I roku drugiego stopnia st. niestacjonarne 30 godzin (1 tydzień) po I roku drugiego stopnia z różnicami programowymi z praktyk st. niestacjonarne 45 godzin (3 tygodnie)</p>

Forma zaliczenia: z oceną
Czas realizacji: od czerwca do września

Placówki w których można realizować praktykę:

Instytucje podlegające samorządom i/lub Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Ministerstwu Edukacji Narodowej oraz organizacje pozarządowe:

domy kultury;

teatry;

biblioteki i czytelnie;

galerie miejskie;

ogniska artystyczne;

światlice szkolne i środowiskowe

instytucje tworzące, upowszechniające, powielające i przetwarzające dobra i wartości kultury

stowarzyszenia i organizacje pozarządowe związane z kulturą;
instytucje dobroczynne i fundacje promujące kulturę;

redakcje prasowe i radiowe, czy telewizyjne

Tryb i warunki zaliczenia praktyki.

Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta

Student dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.

Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl

Podstawę do zaliczenia praktyki w indeksie stanowią:

1. raport z przebiegu praktyki zawodowej,
2. opinia wystawiona przez opiekuna wyznaczonego w placówce,
3. dziennik praktyk poświadczony podpisem opiekuna praktyki,
4. arkusz oceny praktyki zawodowej.

III. Cele praktyki

Przygotowanie do podjęcia pracy w charakterze pedagogów animatorów w placówkach kulturalno-oświatowych i instytucjach kultury.

Przygotowanie do aktywnego kreowania życia kulturalnego i społecznego w środowisku lokalnym i/lub krajowym.

Uzyskanie przez studenta kompetencji w wymiarze teoretycznym, praktycznym i osobowościowym.

Stworzenie warunków do aktywności zawodowej na rynku pracy poprzez zdobywanie doświadczenia zawodowego.

Przygotowanie do podjęcia samodzielnej aktywności zawodowej.

IV. Zadania do realizacji

1. Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną instytucji, statutem, regulaminem, Misją, dokumentami programowymi, materiałami informacyjnymi i promocyjnymi, sposobem organizacji pracy, podziałem obowiązków, polityką kadrową.
2. Zapoznanie się z dokumentacją działań instytucji, wzorami druków, obiegiem dokumentów w placówce, planem pracy na dany rok, sprawozdaniami, wnioskami aplikacyjnymi, umowami o współpracy.
3. Bezpośrednie zapoznanie się ze strukturą placówki i prowadzonymi w niej formami pracy, poznanie bazy i wyposażenia.
4. Zapoznanie się z procedurami wewnętrznej ewaluacji pracy placówki;
5. Poznanie sposobów pozyskiwania środków na działalność instytucji.
6. Zapoznanie się z formami promocji realizowanych działań, sposobem kształtowania wizerunku instytucji i relacjami z mediami.
7. Zapoznanie się z historią placówki, jej miejscem w środowisku lokalnym i/lub krajowym, czy międzynarodowym.
8. Kontakt z uczestnikami działań placówki (w zakresie poznawania ich motywacji i doświadczeń związanych z działaniem w danej placówce).
9. Udział w projektowaniu działań i zadań instytucji.
10. Zapoznanie się i uczestniczenie w działaniach edukacyjnych i upowszechnieniowych.
11. Praca w ramach prowadzonych działań w charakterze asystenta /lub podejmowanie samodzielnych zadań po uzgodnieniu z pracownikiem placówki.
12. Uczestnictwo w działaniach prowadzonych przez instytucje w charakterze uczestnika/ obserwatora;
13. Formułowania własnych propozycji związanych z działaniem placówki.
14. Prowadzenie dokumentacji praktyk w postaci dziennika praktyk.

Student uzyskuje w placówce potwierdzenie zrealizowania wszystkich w/w zadań, z oceną przeprowadzonych (dokładnie opisanych) działań praktycznych.
oficyny wydawnicze
przedsiębiorstwa promujące film

Każdą z obowiązujących praktyk należy realizować w placówce o innym charakterze!

pedagogika opiekuńczo-wychowawcza

PRAKTYKA W PLACÓWKACH WSPIERAJĄCYCH ROZWÓJ INDYWIDUALNY
I SPOŁECZNY DZIECI I MŁODZIEŻY

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów. Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,
prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki zawodowej z opiekunem praktyki w uczelni,
prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w placówce warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),
warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk zawodowych po I i II roku studiów pierwszego stopnia,
obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad

praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

30 godzin

dla studentów realizujących różnice programowe z praktyk - 45 godzin

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od kwietnia do października b.r.

Placówki, w których można realizować praktykę:

poradnie psychologiczno-pedagogiczne,
pedagog szkolny

III. Cele praktyki

1. Umożliwienie studentom poznania procedury związanej z opracowywaniem diagnozy pedagogicznej i psychologicznej, uwzględniającej możliwości rozwojowe dzieci i młodzieży oraz konieczność tworzenia warunków wyrównywania szans rozwojowych.
2. Umożliwienie studentom aktywnego uczestnictwa w procesie diagnozowania poprzez obserwację uczestniczącą, kształtowanie wrażliwości emocjonalno-społecznej wspierania rozwoju dziecka oraz zdobywania doświadczeń w budowaniu interakcji z podopiecznymi z wykorzystaniem zakresu zdobywanej wiedzy psychopedagogicznej.
3. Rozwijanie kompetencji zawodowych praktykanta oraz podnoszenie poziomu jego gotowości do samodzielnej pracy w zakresie opiekuńczo-wychowawczym, edukacyjnym i reedukacyjnym (także rehabilitacyjnym) oraz wdrażanie do organizowania działań profilaktyczno-interwencyjnych i terapeutycznych w przyszłości.

IV. Zadania do realizacji

1. Zapoznanie się z dokumentacją placówki, jej charakterem i formą świadczonej pomocy, zgodnie z podstawą prawną i rolą, jaką pełni w środowisku lokalnym.
2. Obserwowanie podopiecznych, konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością społeczną i pedagogiczną w praktyce oraz próba diagnozowania i oceny zróżnicowanych możliwości indywidualnych, z uwzględnieniem rodzaju deficytów emocjonalnych, poznawczych i społecznych oraz poziomu sprawności.
3. Uczestniczenie w organizowaniu zajęć wspomagających, stymulujących, korekcyjnych i reedukacyjnych, a także zdobywanie umiejętności diagnozowania pedagogicznego.
4. Kształtowanie umiejętności aktywnego reagowania i wspierania pedagogicznego, a także socjoterapeutycznego dzieci i młodzieży w naturalnych warunkach.

V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki

1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl
2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.
3. Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta.
4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106).
5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni:
opinię o studencie realizującym praktykę, uzupełnioną przez opiekuna praktyki w placówce,
dziennik praktyk poświadczony podpisem opiekuna praktyki w placówce z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą)
raport z przebiegu praktyki zawodowej.

PRAKTYKA W PLACÓWKACH WSPIERAJĄCYCH ROZWÓJ I EDUKACJĘ DZIECI
I MŁODZIEŻY Z PROBLEMAMI ZDROWOTNYMI I PSYCHOSPOŁECZNYMI

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów. Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,
prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki zawodowej z opiekunem praktyki w uczelni,
prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w placówce warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),
warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk zawodowych po I i II roku studiów pierwszego stopnia,
obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

30 godzin

dla studentów realizujących różnice programowe z praktyk - 45 godzin

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od kwietnia do października b.r.

Placówki, w których można realizować praktykę:

szkoły,
specjalne ośrodki edukacyjno - rehabilitacyjno - wychowawcze,
specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze,
świetlice socjoterapeutyczne,
warsztaty terapii zajęciowej,
inne - mające charakter edukacyjno-terapeutyczny, dostępne w miejscu zamieszkania,

III. Cele praktyki

1. Poznanie specyfiki funkcjonowania instytucji opiekuńczo-wychowawczych, edukacyjnych, (reedukacyjnych), wspierających rozwój dzieci i młodzieży z problemami rozwoju indywidualnego i społecznego, także o obniżonych możliwościach i specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz niekorzystnych, zmienionych warunkach życia.
2. Umożliwienie studentom współuczestniczenia w procesie diagnozowania możliwości rozwoju i potrzeb emocjonalno-społecznych oraz edukacyjnych dzieci i młodzieży.
3. Umożliwienie studentom współorganizowania procesu stymulacji i wsparcia (edukacyjnego, terapeutycznego) oraz interwencji.
4. Rozwijanie kompetencji zawodowych praktykanta i gotowości do samodzielnej pracy opiekuńczo-wychowawczej, pomocowej, edukacyjnej, terapeutycznej w przyszłości.

IV. Zadania do realizacji

1. Gromadzenie przez studenta informacji o prawnych podstawach funkcjonowania instytucji organizujących proces wspierania rozwoju dzieci i młodzieży w środowisku rodzinnym i lokalnym, potrzebujących opieki i profesjonalnej pomocy diagnostycznej, psychologicznej, pedagogicznej, edukacyjno-warsztatowej oraz terapeutycznej (w szerokim znaczeniu – także rehabilitacyjnej), żyjących w zróżnicowanych warunkach socjoekonomicznych i społecznych.
2. Obserwowanie podopiecznych, konfrontowanie zdobywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością społeczną i pedagogiczną w praktyce oraz diagnozowanie zróżnicowanych możliwości w zakresie rozwoju.
3. Diagnozowanie przez studenta potrzeb emocjonalno-społecznych i edukacyjnych podopiecznych (także podopiecznych o nieharmonijnym rozwoju i specjalnych potrzebach edukacyjnych) w określonych sytuacjach i różnych formach kształcenia.
4. Praktyczne wykorzystanie wiedzy psychopedagogicznej w organizowaniu procesu wspierania kondycji społecznej i edukacyjnej podopiecznych.

V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki

1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl
2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.
3. Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta.
4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106).
5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni:
opinię o studencie realizującym praktykę, uzupełnioną przez opiekuna praktyki w placówce,

dziennik praktyk poświadczony podpisem opiekuna praktyki w placówce z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą) raport z przebiegu praktyki zawodowej.

pedagogika społeczna z socjoterapia

I. Ogólne cele praktyki ciągłej

1. Zapoznanie studentów z charakterem instytucji/placówek powołanych w celu wyrównywania szans rozwojowych oraz życiowych dzieci i młodzieży wymagających instytucjonalnego wsparcia – podopiecznych o zróżnicowanych możliwościach rozwoju indywidualnego, a także żyjących w różnych warunkach funkcjonowania rodziny.

2. Rozwój umiejętności weryfikowania zdobywanej wiedzy teoretycznej z zakresu diagnozy, wsparcia i szeroko rozumianej interwencji i terapii w konkretnych sytuacjach opiekuńczo-wychowawczych, edukacyjnych, pomocowych i socjoterapeutycznych, uwzględniając zróżnicowanie potencjału rozwojowego dzieci i młodzieży.

3. Kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych poprzez zapoznanie się ze specyfiką funkcjonowania instytucji opiekuńczo-wychowawczych, środowiskowych oraz socjoterapeutycznych i aktywne uczestniczenie w podejmowanych przez nich działaniach praktycznych (zwłaszcza współorganizowaniu wielopłaszczyznowego wsparcia, interwencji, edukacji i socjoterapii).

II. Miejsca odbywania praktyki

Charakter placówek do wyboru:

Placówki wspierające rozwój i edukację dzieci i młodzieży z problemami psychospołecznymi:

poradnie psychologiczno-pedagogiczne z zajęciami socjoterapeutycznymi,

pedagog szkolny,

specjalne ośrodki edukacyjno - rehabilitacyjno - wychowawcze,

młodzieżowe ośrodki socjoterapii,

młodzieżowe ośrodki wychowawcze,

organizacje pozarządowe, stowarzyszenia, w ramach których realizowana jest socjoterapia,

specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze,

świetlice socjoterapeutyczne,

inne - mające charakter edukacyjno-terapeutyczny, dostępne w miejscu zamieszkania,

pogotowia opiekuńcze,

domy dziecka.

UWAGA! Student wybiera jedną spośród proponowanych instytucji/placówek i dopasowuje program praktyki do jej charakteru.

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów. Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,
prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki zawodowej z opiekunem praktyki w uczelni,
prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w placówce warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),
warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk zawodowych po I i II roku studiów pierwszego stopnia,
obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

45 godzin

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od kwietnia do października b.r.

III. Cele praktyki

1. Umożliwienie studentom poznania procedury związanej z opracowywaniem diagnozy pedagogicznej i psychologicznej, uwzględniającej możliwości rozwojowe dzieci i młodzieży oraz konieczność tworzenia warunków wyrównywania szans rozwojowych.
2. Umożliwienie studentom aktywnego uczestnictwa w procesie diagnozowania oraz terapii indywidualnej i grupowej, kształtowanie wrażliwości emocjonalno-społecznej wspierania rozwoju dziecka oraz zdobywania doświadczeń w budowaniu interakcji z podopiecznymi z wykorzystaniem zakresu zdobywanej wiedzy psychopedagogicznej.
3. Umożliwienie studentom współorganizowania procesu stymulacji i wsparcia terapeutycznego i edukacyjnego oraz interwencji.
4. Rozwijanie kompetencji zawodowych praktykanta oraz podnoszenie poziomu jego gotowości do samodzielnej pracy w zakresie opiekuńczo-wychowawczym, edukacyjnym, socjoterapeutycznym i reedukacyjnym (także rehabilitacyjnym) oraz wdrażanie do

organizowania działań profilaktyczno-interwencyjnych i terapeutycznych w przyszłości.

5. Praktyczne wykorzystanie wiedzy psychopedagogicznej w organizowaniu procesu socjoterapii i edukacyjnego dzieci i młodzieży.

6. Kształtowanie umiejętności aktywnej obserwacji oraz twórczego opracowywania propozycji indywidualnych programów wsparcia rozwoju dziecka w środowisku rodzinnym, zapobiegając ryzyku marginalizacji i wykluczenia społecznego oraz edukacyjnego.

IV. Zadania do realizacji

1. Zapoznanie się z dokumentacją placówki, jej charakterem i formą świadczonej pomocy, zgodnie z podstawą prawną i rolą, jaką pełni w środowisku lokalnym.

2. Gromadzenie przez studenta informacji o prawnych podstawach funkcjonowania instytucji organizujących proces wspierania rozwoju dzieci i młodzieży w środowisku rodzinnym i lokalnym, potrzebujących opieki i profesjonalnej pomocy diagnostycznej, psychologicznej, pedagogicznej, edukacyjno-warsztatowej oraz terapeutycznej, żyjących w zróżnicowanych warunkach społecznych.

3. Obserwowanie podopiecznych, konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością społeczną i pedagogiczną w praktyce oraz próba diagnozowania i oceny zróżnicowanych możliwości indywidualnych, z uwzględnieniem rodzaju deficytów emocjonalnych, poznawczych i społecznych oraz poziomu sprawności.

4. Uczestniczenie w organizowaniu zajęć wspomagających, stymulujących, korekcyjnych, socjoterapeutycznych i reedukacyjnych, a także zdobywanie umiejętności diagnozowania pedagogicznego.

5. Współprojektowanie i współorganizowanie korzystnych sytuacji opieki i wychowania w określonych sytuacjach społecznych na różnych etapach rozwoju w środowisku rodzinnym i środowisku otwartym.

6. Współprojektowanie i organizowanie form skutecznej pomocy w zakresie opieki i wychowania oraz zapobiegania dysfunkcjonalności rozwoju.

V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki

1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl

2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.

3. Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta.

4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106).

5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni:

opinię o studencie realizującym praktykę, uzupełnioną przez opiekuna praktyki w placówce,

dziennik praktyk poświadczony podpisem opiekuna praktyki w placówce z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na

praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą)

raport z przebiegu praktyki zawodowej..

wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganiem rozwoju dziecka

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów.

Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika oraz z wytycznymi standardów kształcenia nauczycieli.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,

prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki pedagogicznej z opiekunem praktyki w uczelni,

prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w przedszkolu warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),

warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk pedagogicznych po I i II roku studiów pierwszego stopnia, obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

30 godzin

45 godzin dla studentów realizujących różnice programowe z praktyk

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od marca do września b.r.

Placówki, w których można realizować praktykę:

przedszkola (publiczne, prywatne)

III. Cele praktyki

Po realizacji praktyki pedagogicznej student w podstawowym zakresie nabywa kwalifikacji nauczycielskich, określonych w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, w szczególności ujętych w ogólnych efektach kształcenia Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, s.1 - 3, stosownie do upoważnienia zawartego w art. 9 c ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Student:

dzięki posiadanej wiedzy psychologicznej i pedagogicznej, w wysokim stopniu rozumie procesy rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się,

pogłębia wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej, popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu,

pogłębia umiejętności i kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań przedszkola, w tym do samodzielnego przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości dzieci,

pogłębia umiejętność uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów,

w wysokim stopniu komunikuje się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces, charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności,
jest w wysokim stopniu praktycznie przygotowany do realizowania zadań zawodowych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) wynikających z roli nauczyciela.

IV. Zadania do realizacji w czasie praktyki pedagogicznej w przedszkolu są skoncentrowane na praktycznej działalności pedagogicznej

włączanie się do wszystkich działań, zleconych przez opiekuna praktyki w zakresie statutu przedszkola i realizowanego programu edukacyjnego, mających na celu gruntowne poznanie specyfiki pracy w przedszkolu, przeprowadzenie co najmniej 5 codziennych zajęć edukacyjnych w grupach przedszkolnych;
obserwowanie jak największej liczby zajęć edukacyjnych i wychowawczych w przedszkolu;
obserwacja co najmniej jednego dziecka ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi (wraz z jego diagnozą i propozycją planu indywidualnych zajęć oraz wynikami wywiadu z nauczycielem)
analiza dokumentacji pracy nauczyciela przedszkola.

V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki

1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl
2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.
3. Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta.
4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106).
5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni:

arkusz oceny realizacji praktyki pedagogicznej w zakresie specjalności nauczycielskiej - praktyka w przedszkolu, uzupełniony przez opiekuna praktyki w przedszkolu,
dzienniki praktyk poświadczone podpisem opiekunów praktyk w placówkach z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą),
raporty z przebiegu praktyk pedagogicznych,
scenariusze przeprowadzonych zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami, planowanym przebiegiem zajęć z uwzględnieniem czynności nauczyciela i czynności dzieci oraz z samooceną tych zajęć, podpisane przez opiekuna praktyki w przedszkolu..

zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów. Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika oraz z wytycznymi standardów kształcenia nauczycieli.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,
prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki pedagogicznej z opiekunem praktyki w uczelni,
prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w przedszkolu i szkole warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),
warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk pedagogicznych po I i II roku studiów pierwszego stopnia,
obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

30 godzin

dla studentów realizujących różnice programowe z praktyk - 45 godzin

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od kwietnia do października b.r.

Placówki, w których można realizować praktykę:

szkoły podstawowe

III. Cele praktyki

Po realizacji praktyki pedagogicznej student w podstawowym zakresie nabywa kwalifikacji nauczycielskich, określonych w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, w szczególności ujętych w ogólnych efektach kształcenia Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, s.1 - 3, stosownie do upoważnienia zawartego w art. 9 c ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Student:

dzięki posiadanej wiedzy psychologicznej i pedagogicznej, w wysokim stopniu rozumie procesy rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się,
pogłębia wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej, popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu,
pogłębia umiejętności i kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań przedszkola i szkoły, w tym do samodzielnego przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów,

pogłębia umiejętność uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów,
 w wysokim stopniu komunikuje się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces, charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności,
 jest w wysokim stopniu praktycznie przygotowany do realizowania zadań zawodowych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) wynikających z roli nauczyciela.

IV. Zadania do realizacji w czasie praktyki pedagogicznej w szkole i przedszkolu są skoncentrowane na praktycznej działalności pedagogicznej

włączanie się do wszystkich działań, zleconych przez opiekuna praktyki w zakresie statutu szkoły i realizowanego programu edukacyjnego, mających na celu gruntowne poznanie specyfiki pracy w szkole w charakterze nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej, przeprowadzenie co najmniej 5 całoniedniowych zajęć edukacyjnych w formie kształcenia zintegrowanego w wybranej jednej klasie: pierwszej, drugiej lub trzeciej;
zapoznanie się w szkole przez studenta ze ścieżką rozwoju zawodowego nauczyciela.

V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki.

1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl

2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych.

3. Praktykę zalicza w indeksie uczelni opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta.

4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106).

5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni:

arkusz oceny realizacji praktyki pedagogicznej w zakresie specjalności nauczycielskiej ,
dziennik praktyk poświadczony podpisem opiekunów praktyk w placówkach z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą),

raport z przebiegu praktyki pedagogicznej,

scenariusze przeprowadzonych zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami, planowanym przebiegiem zajęć z uwzględnieniem czynności nauczyciela i czynności dzieci oraz z samooceną tych zajęć, podpisane przez opiekuna praktyki w szkole i przedszkolu..

zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne

I. Uwagi ogólne

Praktyki stanowią ważną a zarazem integralną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, realizowanego przez studentów w uczelni wyższej. Są z jednej strony sposobem sprawdzenia użyteczności wiedzy i umiejętności zdobywanych w toku kształcenia, z drugiej - natomiast mogą stanowić podstawę do podejmowania zagadnień wynikających z własnych zainteresowań studentów. Praktyki organizowane są zgodnie z wymogami określonymi przez standardy kształcenia na kierunku pedagogika oraz z wytycznymi standardów kształcenia nauczycieli.

Studenci przygotowujący się do praktyki mają:

obowiązek wziąć udział w spotkaniu informacyjnym zorganizowanym przez opiekuna praktyki w uczelni,

prawo do konsultacji spraw związanych z realizacją praktyki pedagogicznej z opiekunem praktyki w uczelni,

prawo uzgodnić z opiekunem praktyki w przedszkolu i szkole warunki realizacji poszczególnych zadań praktyki (dzień tygodnia, godzinę itp.),

warunkiem podjęcia praktyki po I roku studiów drugiego stopnia jest zaliczenie praktyk pedagogicznych po I i II roku studiów

pierwszego stopnia,
obowiązek odebrać z Sekretariatu Praktyk (pok. 106) w wyznaczonym terminie dokumenty dla opiekuna sprawującego opiekę nad praktykantem.

II. Charakterystyka praktyki

Wymiar godzin:

30 godzin

z tego: 15 godz. szkoła podstawowa + 15 godz. przedszkole.

45 godzin dla studentów realizujących różnice programowe z praktyk

15 godz. + 30 godz. - student sam decyduje czy dodatkowe 15 godzin będzie realizował w przedszkolu czy szkole.

Forma zaliczenia:

z oceną

Czas realizacji:

od kwietnia do października b.r.

Placówki, w których można
realizować praktykę:

przedszkola (publiczne, prywatne)

szkoły podstawowe (publiczne, prywatne)

III. Cele praktyki

Po realizacji praktyki pedagogicznej student w podstawowym zakresie nabywa kwalifikacji nauczycielskich, określonych w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, w szczególności ujętych w ogólnych efektach kształcenia Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, s.1 - 3, stosownie do upoważnienia zawartego w art. 9 c ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Student:

dzięki posiadanej wiedzy psychologicznej i pedagogicznej, w wysokim stopniu rozumie procesy rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się,

pogłębia wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej, popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu,

pogłębia umiejętności i kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i

opiekuńczych zadań przedszkola i szkoły, w tym do samodzielnego przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów,

pogłębia umiejętność uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i

		<p>metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów, w wysokim stopniu komunikuje się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces, charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności, jest w wysokim stopniu praktycznie przygotowany do realizowania zadań zawodowych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) wynikających z roli nauczyciela.</p> <p>IV. Zadania do realizacji w czasie praktyki pedagogicznej w szkole i przedszkolu są skoncentrowane na praktycznej działalności pedagogicznej włączanie się do wszystkich działań, zleconych przez opiekuna praktyki w zakresie statutu szkoły i realizowanego programu edukacyjnego, mających na celu gruntowne poznanie specyfiki pracy w szkole w charakterze nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej, włączanie się do wszystkich działań, zleconych przez opiekuna praktyki w zakresie statutu przedszkola i realizowanego programu edukacyjnego, mających na celu gruntowne poznanie specyfiki pracy w przedszkolu, przeprowadzenie co najmniej 5 całoniedziowych zajęć edukacyjnych w formie kształcenia zintegrowanego w wybranej jednej klasie: pierwszej, drugiej lub trzeciej oraz co najmniej 5 codziennych zajęć edukacyjnych w grupach przedszkolnych; zapoznanie się w szkole przez studenta ze ścieżką rozwoju zawodowego nauczyciela.</p> <p>V. Tryb i warunki zaliczenia praktyki</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumenty należy pobrać ze strony internetowej www.weinoe.us.edu.pl 2. Student na bieżąco dokumentuje przebieg swojej praktyki wyłącznie na drukach do tego celu opracowanych. 3. Praktykę zalicza w indeksie uczelniany opiekun praktyki na podstawie dokumentacji przedłożonej przez studenta. 4. Po zaliczeniu praktyki w indeksie student niezwłocznie składa dokumentację w Sekretariacie praktyk (pok. 106). 5. Studenci przedkładają opiekunowi praktyki w uczelni: <ul style="list-style-type: none"> arkusz oceny realizacji praktyki pedagogicznej w zakresie specjalności nauczycielskiej - praktyka w szkole, uzupełniony przez opiekuna praktyki w szkole. arkusz oceny realizacji praktyki pedagogicznej w zakresie specjalności nauczycielskiej - praktyka w przedszkolu, uzupełniony przez opiekuna praktyki w przedszkolu, dzienniki praktyk poświadczone podpisem opiekunów praktyk w placówkach z dokładnymi zapisami odnośnie codziennych działań na praktyce (w tym notatki z obserwacji zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami oraz ich krytyczną analizą), raporty z przebiegu praktyk pedagogicznych, scenariusze przeprowadzonych zajęć edukacyjnych wraz z tematami zajęć, celami, metodami, środkami, planowanym przebiegiem zajęć z uwzględnieniem czynności nauczyciela i czynności dzieci oraz z samooceną tych zajęć, podpisane przez opiekuna praktyki w szkole i przedszkolu..
25.	<p>Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych na kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki</p>	<p>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną: , pedagogika opiekuńczo-wychowawcza: , pedagogika społeczna z geragogiką: , pedagogika społeczna z socjoterapią: , terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej: , wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka: , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna: , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne:</p>

26.	<p>Łączna liczba punktów ECTS, większa niż 50% ich ogólnej liczby, którą student musi uzyskać:</p> <ul style="list-style-type: none"> na kierunku o profilu ogólnoakademickim w ramach modułów zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki lub sztuki związanej z tym kierunkiem studiów, służących zdobywaniu przez studenta pogłębionej wiedzy oraz umiejętności prowadzenia badań naukowych; na kierunku o profilu praktycznym w ramach modułów zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym, służących zdobywaniu 	<p>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną; , pedagogika opiekuńczo-wychowawcza; , pedagogika społeczna z geragogiką; , pedagogika społeczna z socjoterapią; , terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej; , wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka; , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna; , zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne;</p>
27.	Minimum kadrowe wraz z proporcją minimum kadrowego do liczby studentów	Załącznik minimum kadrowe

Informacje dodatkowe

28.	Ogólna charakterystyka kierunku	<p>KIERUNEK: AKREDYTACJA, ECTS Forma studiów i poziom kształcenia: STACJONARNE: I stopnia, II stopnia NIESTACJONARNE: I stopnia, II stopnia</p> <p>CHARAKTERYSTYKA KIERUNKU Zgodnie z wprowadzonym do polskiego szkolnictwa wyższego systemem bolońskim studia stacjonarne (dienne) i niestacjonarne (zaoczne) na kierunku pedagogika mają charakter dwustopniowy. Studia I stopnia, które trwają trzy lata, kończą się licencjatem. Z kolei dwuletnie studia II stopnia kończą się magisterium. Program stacjonarnych studiów pedagogicznych realizowany jest z uwzględnieniem Europejskiego Systemu Transferu Punktów (ECTS). Wysoką jakość kształcenia potwierdza Certyfikat Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz współpraca z wieloma ośrodkami uniwersyteckimi w kraju oraz w krajach Europy Zachodniej. Szeroka oferta dydaktyczna kierunku pedagogika zawarta została w planach studiów, jakie przygotowanych w ramach specjalności.</p> <p>Specjalności:</p> <ul style="list-style-type: none"> doradztwo zawodowe i edukacyjne z socjoterapią (studia I stopnia); pedagogika społeczna z geragogiką (studia II stopnia); pedagogika społeczna z socjoterapią (studia II stopnia); animacja społeczno-kulturalna (studia I stopnia);
-----	---------------------------------	---

		<ul style="list-style-type: none"> • animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną (studia II stopnia); • pedagogika opiekuńczo-wychowawcza (studia II stopnia); • pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z asystentem rodziny (studia I stopnia); • terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej <p>Perspektywy zawodowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel w przedszkolach specjalnych, szkołach podstawowych specjalnych, gimnazjach specjalnych, szkołach ponadgimnazjalnych specjalnych, specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych oraz szkołach specjalnych przysposabiających do pracy dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, w ośrodkach umożliwiających dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim oraz dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi realizacji obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego, obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, a także kwalifikacje do prowadzenia zajęć rewalidacyjno-wychowawczych z dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim; • wychowawca w internatach, zakładach poprawczych dla nieletnich z upośledzeniem umysłowym, świetlicach terapeutycznych;• arteterapeuta w placówkach dla osób z niepełnosprawnością intelektualną; • nauczyciel wspomagający; • terapeuta zajęciowy w placówkach przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych intelektualnie (dzieci, młodzież, dorośli); • specjalista w poradniach psychologiczno-pedagogicznych (studia I i II stopnia); • zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne (studia I i II stopnia); • zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna (studia I i II stopnia); • zintegrowana edukacja wczesnoszkolna z metodyką edukacji na odległość (studia I stopnia); • wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka (studia II stopnia).
29.	Ogólna charakterystyka specjalności	<p><u>animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną</u></p> <p>Charakterystyka specjalności i sylwetka absolwenta Animacja Społeczno-Kulturalna z Turystyką Kulturalną studia II stopnia</p> <p>Student pedagogiki o specjalności animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną jest przygotowany do pracy edukacyjnej, animacyjnej i upowszechnieniowej realizowanej w różnych środowiskach społecznych, grupach wiekowych, w instytucjach oświatowych (pracy pozaszkolnej) i instytucjach kultury, a także instytucjach, fundacjach, stowarzyszeniach i firmach realizujących turystykę kulturalną. Posiada podstawową wiedzę o edukacji kulturalnej, animacji społeczno-kulturalnej, turystyce kulturalnej i upowszechnianiu kultury, ich związkach i miejscu w systemie nauk humanistycznych i społecznych ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań związanych z tradycją kultury śródziemnomorskiej. Zna różnorodne struktury społeczne i instytucje edukacyjne, społeczne i kulturalne ze szczególnym uwzględnieniem ich zadań, funkcji, misji w odniesieniu do podstaw prawnych, finansowania i organizacji wynikającej z określonej polityki edukacyjnej i kulturalnej. Zna podstawy projektowania działalności edukacyjnej, animacyjnej i kulturalnej realizowanej w różnych środowiskach społeczno-wychowawczych i w różnych grupach wiekowych, zgodnie z przyjętą europejską metodyką projektowania w obszarze tych dziedzin z uwzględnieniem metod, technik i narzędzi pracy twórczej wywodzących się ze świata kultury artystycznej, medialnej i regionalnej. Posiada podstawową wiedzę o różnych dziedzinach kultury: kulturze artystycznej (plastyka, muzyka, film, literatura, teatr), medialnej, regionalnej, metodach analizy i interpretacji różnorodnych wytworów kultury oraz sposobach ich upowszechniania.</p>

Student posiada szerokie kompetencje humanistyczne, znajomość literatury, filozofii, w tym współczesnych nurtów w filozofii, historii kultury zwłaszcza w kontekście tradycji europejskiej. Wiedza teoretyczna pozwala na głębsze rozpoznanie problemów współczesnej kultury, a także na takie projektowanie i animowanie działań, aby wynikały z potrzeb i kompensowały potrzeby małych i większych grup społecznych. Wiedza z zakresu kultury współczesnej, w tym różnych dziedzin sztuki, wzbogacona informacjami z turystyki wyposaża studenta w kompetencje niezbędne do prowadzenia działań z zakresu turystyki kulturalnej na najwyższym poziomie. Student docenia rolę i wartość związanych z kulturą działań edukacyjnych, animacyjnych i upowszechnieniowych dla utrzymania i rozwoju więzi w środowiskach społecznych na poziomie lokalnym, regionalnym, narodowym i europejskim. Posiada przekonanie o wartości podejmowania związanych z kulturą działań edukacyjnych, animacyjnych i upowszechnieniowych traktowanych jako stymulator rozwoju osobowego i grupowego różnych społeczności, w różnych warunkach społeczno-kulturowych, z wykorzystaniem środków i narzędzi wywodzących się z szeroko pojętej kultury, głównie artystycznej, medialnej i regionalnej.

Student pedagogiki o specjalności animacja społeczno-kulturalna z turystyką kulturalną jest aktywnym, twórczym i krytycznym uczestnikiem życia kulturalnego, zna i korzysta z ofert instytucji kultury, posiada kompetencje kulturalne związane z percepcją wybranych zjawisk kultury artystycznej, medialnej lub regionalnej i charakteryzuje się wysoką kulturą osobistą, jest także przygotowany teoretycznie i praktycznie do prowadzenia działań z zakresu animacji, edukacji kulturalnej i turystyki kulturalnej.

pedagogika opiekuńczo-wychowawcza

Charakterystyka specjalności i sylwetka absolwenta – pedagogika opiekuńczo-wychowawcza – studia drugiego stopnia

Studia drugiego stopnia o specjalności pedagogika opiekuńczo-wychowawcza stanowią ofertę edukacyjną skierowaną dla wszystkich zainteresowanych uzyskaniem kwalifikacji zawodowych w zakresie profesjonalnej pracy opiekuńczo-wychowawczej nad osobami, które nie są w stanie samodzielnie żyć i przejąć pełnej odpowiedzialności za siebie i innych (dziećmi, młodzieżą), a także wówczas, gdy człowiek, tracąc te kompetencje u kresu swego życia lub w wyniku choroby, niepełnosprawności, ponownie potrzebuje opieki (w okresie wczesnej, średniej i późnej dorosłości). Absolwenci tych studiów są przygotowani do pracy w zawodzie pedagoga, opiekuna – wychowawcy w ramach rządowych (instytucje i organizacje pomocy społecznej, instytucje oświatowo-wychowawcze) i pozarządowych (organizacje pozarządowe, fundacje, stowarzyszenia społeczne i wyznaniowe pracujące z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi) form wspomagania w odniesieniu do rodziny.

Absolwent specjalności opiekuńczo-wychowawczej prowadzonej w ramach studiów drugiego stopnia posiada kompetencje w zakresie działań pedagogicznych, wychowawczych, organizacyjnych i komunikacji interpersonalnej. Ma szczegółową, rozszerzoną, nowoczesną wiedzę o miejscu i znaczeniu pedagogiki opiekuńczej w systemie nauk oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej, a także o jej relacjach w stosunku do innych nauk.

Każdy student tej specjalności, po osiągnięciu założonych efektów kształcenia, ma rozszerzoną wiedzę na temat organizacji pracy, struktur, form pracy i zarządzania w instytucjach opiekuńczych, wychowawczych i pomocowych wspierających jednostki potrzebujące pomocy w różnym wieku. Ma szczegółową i pogłębioną wiedzę na temat środowiska społecznego i opiekuńczego.

Student zdobywa rozszerzoną wiedzę o procesie socjalizacji i wychowania w przestrzeni wielokulturowej oraz zna dogłębnie problematykę opieki i wychowania w kontekście współczesnych przemian edukacyjnych i cywilizacyjnych, a jest przygotowany do rozumienia szerokich powiązań

i uwarunkowań rozwoju człowieka z rozwojem zrównoważonym, podejmowania działań pedagogicznych ukierunkowanych na aktywne kształtowanie ekologicznej, ekonomicznej i socjalnej równowagi w dynamicznie zmieniającym się świecie.

Absolwent specjalności pedagogika opiekuńczo-wychowawcza ma także szczegółową, rozszerzoną wiedzę na temat:

- historycznych i współczesnych dokonań w dziedzinie pracy opiekuńczo-wychowawczej (ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania współczesnych systemów wsparcia rodziny i opieki nad każdym dzieckiem, osobą starszą, jak również światowych trendów w tym zakresie);
- teorii i metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi;
- metod i zasad procesu diagnozowania pedagogicznego dzieci i innych grup potrzebujących wsparcia;

- poradnictwa edukacyjnego, zawodowego i życiowego oraz pracy wychowawców i funkcjonowania placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- potrzeb i problemów osób wymagających wsparcia, opieki i pomocy w różnych zakresach.

Absolwent studiów uzupełniających, na omawianej specjalności, ma rozwinięte umiejętności w zakresie różnych form wypowiedzi, a w szczególności potrafi w sposób zwięzły i trafny wyrażać swoje myśli, sprawnie i skutecznie przemawiać, poprawnie konstruować teksty, prowadzić dyskusję, polemiki i negocjacje, autoprezentacje i posługiwać się językiem w oficjalnych sytuacjach publicznych. Tworzy i prowadzi rozmaite formy metodyczno-organizacyjne umożliwiające lub wspierające pracę wychowawczą lub profilaktyczną z dziećmi, młodzieżą, rodziną, czy osobami starszymi. Dzięki uczestnictwu w zajęciach ma pogłębione umiejętności prowadzenia badań naukowych, zna techniki i narzędzia metodologiczne przygotowujące do pracy na stanowisku pedagoga i wychowawcy w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, instytucjach i jednostkach administracyjnych, które prowadzą tego typu działalność. Potrafi także włączać się w istniejące (lub tworzyć własne) projekty i programy profilaktyczne, terapeutyczne zarówno w instytucjach opiekuńczo-wychowawczych, jak i w środowisku otwartym. Zajęcia organizowane w ramach tej specjalności przyczyniają się do tego, iż każdy absolwent widzi innego człowieka z różnych punktów odniesienia w sensie holistycznym, dostrzega, diagnozuje i umiejętnie reaguje na zjawiska związane z wychowaniem, kształceniem, opieką.

Absolwent pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej charakteryzuje się twórczą postawą w rozwiązywaniu problemów opiekuńczo-wychowawczych, wrażliwością i kulturą pedagogiczną, a także cechuje się kreatywnością i otwartością w kontaktach interpersonalnych, moralnym, opartym na zasadach etyki społecznej, sposobie działania i postępowania oraz unikaniem działań, zachowań i postaw relatywistycznych, wykazuje postawę szacunku i zrozumienia wobec osób starszych, a także umiejętność właściwego zachowania się wobec człowieka umierającego. Tak więc można wskazać, iż student tej specjalności charakteryzuje się właściwą postawą etyczną, ułatwiającą mu kontakty z dziećmi i rodziną potrzebującą pomocy i wsparcia. Warto więc zaznaczyć, iż dzięki studiom na specjalności opiekuńczo-wychowawczej student zdobywa przygotowanie pedagogiczne, merytoryczne i metodyczne do pracy w zawodzie pedagoga i wychowawcy i jest gotowy do podjęcia zadań w zmieniającym się świecie i wsparcia dzieci i rodziny w dążeniu do wspólnego celu, jakim jest dobro każdego dziecka.

Absolwent pedagogiki o specjalności opiekuńczo-wychowawczej posiada uprawnienia do pracy :

1. w charakterze dziennego opiekuna, niani;
2. w instytucjach organizujących opiekę i wychowanie małego dziecka – żłobki, Kluby Malucha, kluby dziecięce;
3. w instytucjach wspierających rodzinę w środowisku lokalnym: domy pomocy społecznej, centra pomocy dziecku i rodzinie, rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych;
4. w interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym i placówkach opiekuńczo-wychowawczych o różnym typie: socjalizacyjnym (domy dziecka), rodzinnym (rodzinne domy dziecka, rodzinne pogotowie opiekuńcze), interwencyjnym (pogotowie opiekuńcze, ośrodek interwencji kryzysowej, ośrodki dla ofiar przemocy, hostele dla matek z dziećmi, osób uzależnionych, chorych psychicznie, bezdomnych itp.), specjalistyczno-terapeutycznym – opieka nad dziećmi o indywidualnych potrzebach (placówki terapeutyczno-lecznicze - domy wczasów dla dzieci, sanatoria, szpitale)
5. w placówkach wsparcia dziennego, prowadzonych w formie:
 - opiekuńczej - koła zainteresowań, świetlice (szkolne, środowiskowe), kluby, ogniska wychowawcze;
 - pracy podwórkowej, realizującej działania animacyjne i socjoterapeutyczne;
6. w rodzinnych formach opieki nad dzieckiem.

pedagogika społeczna z geragogiką
Charakterystyka specjalności i sylwetka absolwenta (pedagogiki społecznej z geragogiką)

Specjalność pedagogika społeczna z geragogiką na studiach II stopnia ma na celu wykształcenie wysoko wykwalifikowanych pedagogów, animatorów, terapeutów, podejmujących zadania opiekuna środowiskowego wspomagającego osoby starsze, przejawiających działalność wychowawczą wobec dzieci i młodzieży w ramach szeroko rozumianego wychowania do starości oraz

przygotowujących wolontariuszy do pracy na rzecz seniorów.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli (Dz.U. 2009 Nr 50, poz. 400), studia II stopnia o specjalności pedagogika społeczna z geragogiką są przeznaczone dla osób posiadających dyplom ukończenia studiów I stopnia na kierunku pedagogika ze specjalnością nauczycielską, które uprawniają do pracy w szkole, przedszkolu, w placówkach oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych i innych placówkach edukacyjnych. Uczestnikami studiów mogą być również kandydaci z innym niż wymienione wykształceniem wyższym zawodowym (licencjackim) na kierunku społecznym lub humanistycznym, w sytuacji, gdy uzupełnią różnice programowe ze studiów I stopnia w celu nabycia odpowiednich kompetencji pedagogicznych (nauczycielskich).

Absolwent specjalności pedagogika społeczna z geragogiką prowadzonej w ramach studiów II stopnia na kierunku Pedagogika posiada kompetencje w zakresie działań pedagogicznych, wychowawczych, animacyjnych, organizacyjnych i komunikacji interpersonalnej. Ma szczegółową, rozszerzoną, nowoczesną wiedzę o miejscu i znaczeniu geragogiki w systemie nauk oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej, a także o jej relacjach w stosunku do innych nauk. Każdy student tej specjalności, po osiągnięciu założonych efektów kształcenia, ma rozszerzoną wiedzę na temat organizacji pracy, jej form oraz struktur i sposobów zarządzania w instytucjach społeczno-kulturalnych, wspierających i opiekuńczo-leczniczych dla osób starszych; ma szczegółową i pogłębioną wiedzę na temat środowisk wychowawczych i podmiotów wychowania. Student rozumie społeczne, polityczne i ekonomiczne aspekty związane z procesem starzenia się. Ponadto zna dogłębnie problematykę gerontologii w kontekście współczesnych przemian demograficznych, gospodarczych i prawnych. Absolwent ma uporządkowaną wiedzę na temat historycznych i współczesnych koncepcji starości; ma pogłębioną wiedzę z zakresu teorii i metodyki pracy z osobami starszymi w ich środowisku domowych, jak również w różnego typu placówkach stacjonarnych. Zna problemy pracy terapeutów i opiekunów osób starszych. Absolwent specjalności pedagogika społeczna z geragogiką umie przeprowadzać diagnozę jednostek i środowisk, w których one żyją. Podczas studiów zdobywa także umiejętności międzykulturowe, w tym komunikacyjne, potrzebne do pracy w środowiskach zróżnicowanych kulturowo. Potrafi samodzielnie rozpoznawać potrzeby osób należących do różnych kręgów etnicznych, narodowych, wyznaniowych. Umie współpracować z ludźmi. Potrafi podejmować działania edukacyjne, animacyjne, terapeutyczne i opiekuńcze wobec seniorów. Warto podkreślić, iż absolwent studiów uzupełniających tejże specjalności, ma rozwinięte umiejętności w zakresie różnych form wypowiedzi, a w szczególności potrafi w sposób zwięzły i trafny wyrażać swoje myśli, sprawnie i skutecznie przemawiać, poprawnie konstruować teksty, prowadzić dyskusje, polemiki i negocjacje, przygotować słowno-wizualną autoprezentację i posługiwać się językiem w oficjalnych sytuacjach publicznych. Tworzy i prowadzi rozmaite formy metodyczno-organizacyjne umożliwiające lub wspierające pracę wychowawczą, terapeutyczną lub opiekuńczą z osobami starszymi. Dzięki uczestnictwu w zajęciach ma pogłębione umiejętności prowadzenia badań naukowych, zna techniki i narzędzia metodologiczne przygotowujące do pracy na stanowisku geragoga, wychowawcy, terapeuty w instytucjach świadczących usługi dla osób starszych i jednostkach administracyjnych, które prowadzą tego typu działalność. Student potrafi, po osiągnięciu założonych efektów kształcenia, włączać się w istniejące (lub tworzyć własne) projekty i programy edukacyjne, kulturalne, profilaktyczne i terapeutyczne, zarówno w placówkach, jak również w środowisku otwartym. Ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę dotyczącą podstaw aksjologicznych, ideologicznych, prawnych, organizacyjnych i pedagogicznych funkcjonowania współczesnych form opieki nad osobami w wieku późnej dorosłości i edukacji dla seniorów. Zna obowiązujące aktualnie w Polsce i w krajach Unii Europejskiej rozwiązania prawne i organizacyjne dotyczące osób starszych. Zajęcia dydaktyczne są prowadzone przez praktyków mających doświadczenie w pracy z osobami starszymi w ośrodkach wsparcia dziennego, zakładach opiekuńczo-leczniczych, warsztatach terapii zajęciowej oraz przez teoretyków o dorobku naukowo-badawczym związanym z pedagogiką społeczną, geragogiką i gerontologią. Pracownicy UŚ prowadzący zajęcia na specjalności pedagogika społeczna z geragogiką, są zaangażowani w działalność Międzygeneracyjnego Uniwersytetu Regionalnego Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Czeskim Cieszynie, Uniwersytetów Trzeciego Wieku oraz biorą udział w programach realizowanych przez organizacje pozarządowe, których adresatami są seniorzy. Niektóre osoby prowadzące zajęcia posiadają kwalifikacje i doświadczenie trenerskie.

Część zajęć organizowanych w ramach tej specjalności odbywa się na platformie Centrum Kształcenia na Odległość UŚ. Przyczyni

się to do kształcenia osób nowoczesnych i kreatywnych, a zarazem podporządkowanych wymaganiom współczesnego świata. Absolwent jest przygotowany merytorycznie i metodycznie do podjęcia zadań w zmieniającym się świecie i wsparcia seniorów i ich rodzin w dążeniu do wspólnego celu, jakim jest dobro każdego człowieka.

Absolwent specjalności pedagogika społeczna z geragogiką może być zatrudniony jako wychowawca w placówkach oświatowych, wychowawczych i opiekuńczych, pedagog szkolny (Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Regulowane zawody i działalności w Rzeczypospolitej Polskiej. Opis wymagań kwalifikacyjnych, stan prawny listopad 2011), terapeuta, specjalista reintegracji zawodowej, opiekun kwalifikowany w domu pomocy społecznej (Dz.U. 2009 r. Nr 50 poz. 398; Dz. U. 2004 r. Nr 64, poz. 593); art. 55. (Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, Dz. U. 2004 r. Nr 64 poz. 593, art. 55 w takich miejscach, jak: stacjonarne i dzienne domy pomocy społecznej, rodzinne domy seniora, domy dziennego pobytu, kluby seniora, instytucje kulturalno-oświatowe prowadzące zajęcia dla osób starszych, jednostki samorządów lokalnych, ośrodki rekreacyjne dysponujące programami dla osób starszych i inne. Praca w tym zawodzie może polegać na świadczeniu usług opiekuńczo-doradczych seniorom w ramach własnej działalności gospodarczej.

Akty prawne takie jak: Zarządzenie Nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2012 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej (M. P. 2012, poz. 590, § 24) oraz Uchwała Nr 137 z dnia 24 sierpnia 2012 w sprawie ustanowienia Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2012–2013 świadczą o potrzebie pracy geragogicznej i zdobywania kwalifikacji do jej podejmowania. Działania legislacyjne MPiPS wyznaczają nowe warunki pracy dla geragogów, a także są zapowiedzią dalszych regulacji prawnych w tej dziedzinie.

Absolwent kierunku pedagogika, specjalność pedagogika społeczna z geragogiką posiada:

wiedzę w zakresie:

psychologiczno-pedagogicznych podstaw rozwoju człowieka,
procesu wychowania,
gerontologii, geragogiki i geriatryi,
medycznych podstaw procesu starzenia się,
podstaw pielęgnacji osób starszych,
diagnozowania potrzeb osób starszych,
różnorodnych form wsparcia osób starszych,
czasu wolnego i aktywności życiowej osób starszych,
wykorzystania technologii informacyjnych w pracy z osobami starszymi,
metodyki pracy z osobami starszymi,
metodyki pracy pedagoga szkolnego
metodyki treningu umiejętności społecznych,
prawnych aspektów starości.

umiejętności w zakresie:

diagnozowania sytuacji życiowej osoby starszej,
rozwiązywania problemów związanych z trudnościami w relacjach interpersonalnych,
wychowywania i edukacji osób starszych,
udzielania wsparcia, opieki i pomocy osobom starszym,
organizowania różnych form pracy warsztatowej dla osób starszych,
organizowania czasu wolnego osobom w różnych fazach późnej dorosłości,
budowania indywidualnych i grupowych planów wsparcia;
tworzenie i realizacja programów środowiskowych dla osób starszych;
organizacji i prowadzenia instytucji na rzecz osób starszych.

kompetencje społeczne takie jak:
umiejętności komunikacyjne,
umiejętność pracy w zespole,
budowanie trwałych więzi z osobami starszymi,
świadomość konieczności indywidualnego podejścia do każdej osoby,
świadomość znaczenia profesjonalizmu w pracy i przestrzegania norm etycznych,
świadomość konieczności stałego poszerzania własnych kompetencji zawodowych,
świadomość konieczności refleksji nad własną pracą i potrzebą rozwoju osobistego.

Miejsca oraz charakter pracy absolwenta

Absolwent pedagogiki społecznej z geragogiką może podjąć pracę w:

stacjonarnych domach pomocy społecznej,

rodzinnych domach seniora,

domach dziennego pobytu,

klubach seniora,

instytucjach kulturalno-oświatowych prowadzących zajęcia dla osób starszych,

uniwersytetach trzeciego wieku,

oddziałach geriatrycznych,

ośrodkach readaptacji,

zakładach opiekuńczo-wychowawczych,

centrach pomocy rodzinie,

światlicach środowiskowych

w placówkach oświatowych, wychowawczych i opiekuńczych jako wychowawca, czy pedagog szkolny

jednostkach samorządów lokalnych.

pedagogika społeczna z socjoterapią

Charakterystyka specjalności i sylwetka absolwenta (pedagogiki społecznej z socjoterapią)

Specjalność pedagogika społeczna z socjoterapią na studiach II stopnia ma na celu wykształcenie wysoko wykwalifikowanych pedagogów i socjoterapeutów podejmujących zadania opiekuna dzieci i młodzieży w środowiskach społecznych, wspomagającego proces terapii osób z problemami w komunikacji interpersonalnej, o słabszych umiejętnościach społecznych, ze środowisk słabych społecznie, wykluczonych, o oznakach marginalizacji bądź z zaburzeniami rozwoju emocji i zachowania.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli (Dz.U. 2009 Nr 50, poz. 400), studia II stopnia o specjalności pedagogika społeczna z socjoterapią są przeznaczone dla osób posiadających dyplom ukończenia studiów I stopnia na kierunku pedagogika ze specjalnością nauczycielską, które uprawniają do pracy w szkole, przedszkolu, w placówkach oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych i innych placówkach edukacyjnych. Uczestnikami studiów mogą być również kandydaci z innym niż wymienione wykształceniem wyższym zawodowym (licencjackim) na kierunku społecznym lub humanistycznym, w sytuacji, gdy uzupełnią różnice programowe ze studiów I stopnia w celu nabycia odpowiednich kompetencji pedagogicznych (nauczycielskich).

Absolwent specjalności pedagogika społeczna z socjoterapią prowadzonej w ramach studiów II stopnia na kierunku Pedagogika posiada kompetencje w zakresie działań pedagogicznych, wychowawczych, organizacyjnych, profilaktycznych i socjoterapeutycznych sprzyjających poprawie umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej. Ma szczegółową, rozszerzoną, nowoczesną wiedzę w

zakresie pedagogiki społecznej, jak również na temat miejsca i znaczenia socjoterapii w systemie nauk oraz jej specyfiki przedmiotowej i metodologicznej, relacjach w stosunku do innych nauk, a także możliwości prowadzenia badań naukowych. Każdy student tej specjalności, po osiągnięciu założonych efektów kształcenia, ma rozszerzoną wiedzę na temat organizacji pracy, jej form oraz struktur i sposobów zarządzania w instytucjach o charakterze edukacyjnym i społecznym (także lokalnym), organizujących proces opieki socjoterapeutycznej; ma szczegółową i pogłębioną wiedzę na temat środowisk wychowawczych i podmiotów wychowania. Student rozumie społeczne, polityczne i ekonomiczne aspekty związane z procesem dorastania i problemy z nim związane. Ponadto, zna dogłębnie problematykę pedagogiki społecznej w kontekście współczesnych przemian demograficznych, gospodarczych i prawnych. Absolwent ma uporządkowaną wiedzę na temat historycznych i współczesnych koncepcji wieku dziecięcego, dorastania oraz dorosłości; ma pogłębioną wiedzę z zakresu teorii i metodyki pracy z osobami wymagającymi terapii w środowisku lokalnym, jak również w różnego typu placówkach pomocy. Zna problemy pracy wychowawczej i terapeutycznej i socjoterapeutycznej.

Absolwent specjalności pedagogika społeczna z socjoterapią potrafi przeprowadzać diagnozę jednostek i środowisk, w których one żyją. Podczas studiów zdobywa także umiejętności międzykulturowe, w tym komunikacyjne (szczególnie w zakresie komunikacji interpersonalnej), potrzebne do pracy w środowiskach zróżnicowanych demograficznie, ekonomicznie i kulturowo. Potrafi samodzielnie rozpoznawać potrzeby osób należących do różnych kręgów etnicznych, narodowych, wyznaniowych. Umie współpracować z ludźmi. Potrafi podejmować działania edukacyjne, środowiskowe, terapeutyczne i socjoterapeutyczne. Warto podkreślić, iż absolwent studiów uzupełniających tejże specjalności ma rozwinięte umiejętności w zakresie różnych form wypowiedzi, a w szczególności potrafi w sposób zwięzły i trafny wyrażać swoje myśli, sprawnie i skutecznie przemawiać, poprawnie konstruować teksty, prowadzić dyskusje, polemiki i negocjacje, przygotować słowno-wizualną autoprezentację i posługiwać się językiem w oficjalnych sytuacjach publicznych. Tworzy i prowadzi rozmaite formy metodyczno-organizacyjne umożliwiające lub wspierające pracę wychowawczą, diagnostyczno-profilaktyczną, terapeutyczną i socjoterapeutyczną. Dzięki uczestnictwu w zajęciach ma pogłębione umiejętności prowadzenia badań naukowych, zna techniki i narzędzia metodologiczne przygotowujące do pracy na stanowisku socjoterapeuty, wspierającego proces rozwoju dzieci, młodzieży i dorosłych w ośrodkach, organizacjach lub instytucjach, które prowadzą tego typu działalność. Student potrafi, po osiągnięciu założonych efektów kształcenia, włączać się w istniejące (lub tworzyć własne) projekty i programy wychowawcze, edukacyjne, profilaktyczne i terapeutyczne, zarówno w placówkach, jak również w środowisku otwartym. Ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę dotyczącą podstaw aksjologicznych, ideologicznych, prawnych, organizacyjnych i pedagogicznych funkcjonowania współczesnych form wychowania oraz wspierania rozwoju podopiecznych, wymagających pomocy zgodnie z obowiązującymi aktualnie w Polsce i w krajach Unii Europejskiej rozwiązaniami prawnymi i organizacyjnymi w instytucjach społecznych, edukacyjnych, terapeutycznych i socjoterapeutycznych.

Zajęcia dydaktyczne są prowadzone przez praktyków mających doświadczenie w pracy z osobami, dla których organizowane są zajęcia w zakresie organizowania pomocy w środowisku życia i edukacji, rozwoju umiejętności społecznych i rozwiązywania konfliktów interpersonalnych, budowania strategii zaradności indywidualnej (radzenia sobie), organizowania pracy w ośrodkach wspierających o charakterze edukacyjnym, społecznym, profilaktycznym, terapeutycznym i socjoterapeutycznym oraz przez teoretyków o dorobku naukowo-badawczym związanym z pedagogiką społeczną, terapią i socjoterapią. Pracownicy UŚ prowadzący zajęcia na specjalności pedagogika społeczna z socjoterapią są zaangażowani w działalność prowadzoną przez instytucje zewnętrzne, w tym: Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych w Cieszynie, Ośrodek Edukacyjno-Rehabilitacyjno-Wychowawczy Cieszynie oraz Ustroniu, Zespół Placówek Szkolno-Wychowawczo-Rewalidacyjnych w Cieszynie, Zespół Szkół nr 3 Specjalnych w Pszczynie im. Janusza Korczaka, Zespół Szkół Specjalnych nr 4 w Sosnowcu, Centrum Usług Socjalnych i Wsparcia w Sosnowcu. Międzygeneracyjnego Uniwersytetu Regionalnego Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Czeskim Cieszynie, Uniwersytetów Trzeciego Wieku oraz biorą udział w programach realizowanych przez organizacje pozarządowe, których adresatami są podopieczni placówek. Niektóre osoby prowadzące zajęcia posiadają kwalifikacje i doświadczenie trenerskie.

Część zajęć organizowanych w ramach tej specjalności odbywa się na platformie Centrum Kształcenia na Odległość UŚ. Przyczyni się to do kształcenia osób nowoczesnych i kreatywnych, a zarazem podporządkowanych wymaganiom współczesnego świata. Absolwent jest przygotowany merytorycznie i metodycznie do podjęcia zadań wspierających człowieka w różnych okresach rozwoju w

zmieniającym się świecie i ich rodzin w dążeniu do wspólnego celu, jakim jest dobro każdego człowieka.

Absolwent specjalności pedagogika społeczna z socjoterapią może być zatrudniony jako wychowawca w placówkach oświatowych, wychowawczych i opiekuńczych, pedagog szkolny (Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Regulowane zawody i działalności w Rzeczypospolitej Polskiej. Opis wymagań kwalifikacyjnych, stan prawny listopad 2011), terapeuta, specjalista reintegracji zawodowej, socjoterapeuta (Dz.U. 2009 r. Nr 50 poz. 398; Dz. U. 2004 r. Nr 64, poz.593); art. 55. (Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, Dz. U. 2004 r. Nr 64 poz. 593, art. 55).

Akty prawne takie jak: Zarządzenie Nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2012 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej (M. P. 2012, poz. 590, § 24) oraz Uchwała Nr 137 z dnia 24 sierpnia 2012 w sprawie ustanowienia Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2012–2013 świadczą o potrzebie pracy geragogicznej i zdobywania kwalifikacji do jej podejmowania. Działania legislacyjne MPiPS wyznaczają nowe warunki pracy dla geragogów, a także są zapowiedzią dalszych regulacji prawnych w tej dziedzinie.

Absolwent kierunku pedagogika, specjalność pedagogika społeczna z geragogiką posiada:

wiedzę w zakresie:

psychologiczno-pedagogicznych podstaw rozwoju człowieka,
procesu wychowania,
psychopatologii
podstawowych zaburzeń zachowania, niedostosowania społecznego oraz zagrożeń rozwoju
procesu terapeutycznego
metodyki socjoterapii
podstaw diagnostyki i profilaktyki, szczególnie z zakresu socjo- i psychoterapii
faz rozwoju grupy i zjawisk w niej zachodzących
specyfiki przebiegu procesu terapeutycznego w małej grupie
metodyki pracy z grupą
metodyki treningu umiejętności społecznych
metodyki pracy pedagoga szkolnego
wybranych zagadnień prawa rodzinnego i opiekuńczego
animowania działalności społecznej w środowisku lokalnym

umiejętności w zakresie:

prowadzenia diagnozy socjoterapeutycznej (jednostki i grupy), diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej
rozwiązywania problemów związanych z trudnościami w relacjach interpersonalnych
wychowywania, edukacji, profilaktyki, terapii/socjoterapii
konstruowania programów profilaktycznych, zwłaszcza tych ukierunkowanych na zapobieganie uzależnieniom,
przemocy, oraz kształtowanie postaw współpracy i dialogu z Innym
prowadzenia grupy socjoterapeutycznej – niwelowanie urazów emocjonalnych, powstałych wskutek deficytów i traumatycznych
wydarzeń oraz konstruowania
sytuacji korekcyjnych o charakterze terapeutycznym, dostarczających pozytywnych doświadczeń
organizowania pracy świetlic socjoterapeutycznych, zajęć profilaktyczno-terapeutycznych prowadzonych w szkołach, poradniach
psychologiczno-pedagogicznych
oraz ośrodkach socjoterapeutycznych
interwencji w sytuacjach kryzysowych
budowania indywidualnych i grupowych planów wsparcia
tworzenia i realizacji programów wsparcia i terapii dla grup podopiecznych o zróżnicowanych potrzebach

współpracy z rodzicami uczniów doświadczających problemów

kompetencje społeczne takie jak:

umiejętności komunikacyjne

budowanie więzi z drugą osobą, budowanie relacji terapeutycznej

umiejętność pracy w zespole

świadomość konieczności indywidualnego podejścia do każdej osoby

świadomość znaczenia profesjonalizmu w pracy i przestrzegania norm etycznych

świadomość konieczności stałego poszerzania własnych kompetencji zawodowych

świadomość konieczności refleksji nad własną pracą i potrzebą rozwoju osobistego

Miejsca oraz charakter pracy absolwenta

Absolwent pedagogiki społecznej z socjoterapią może podjąć pracę w:

instytucjach społecznych o charakterze profilaktycznym, kompensacyjnych lub terapeutycznym

w placówkach oświatowych, wychowawczych i opiekuńczych jako wychowawca lub w szkole – na świetlicy, w charakterze pedagoga szkolnego

świetlicach środowiskowych

w świetlicy socjoterapeutycznej

ośrodkach opiekuńczo-wychowawczych (w tym - w domach dziecka)

poradni psychologiczno-pedagogicznej

ośrodkach resocjalizacji

centrach pomocy rodzinie

terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej

TERAPIA PEDAGOGICZNA

I ASYSTENT OSOBY

NIEPEŁNOSPRAWNEJ

Studia I i II stopnia o specjalności terapia pedagogiczna i asystent osoby niepełnosprawnej wyposażają studenta w wiedzę i praktykę w zakresie szeroko rozumianych kompetencji humanistycznych, ze szczególnym uwzględnieniem pedagogiki oraz kształcenia w obszarze kompetencji specjalistycznych, w sferach: diagnozowania potrzeb osób niepełnosprawnych, prowadzenia terapii pedagogicznych, współpracy z różnymi instytucjami wsparcia społecznego, pozyskiwania środków, umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych oraz wsparcia bezpośredniego w zakresie pomocy i opieki medycznej.

PERSPEKTYWY ZAWODOWE

Miejscem pracy terapeuty i asystenta jest:

- środowisko społeczne, najbliższe otoczenie osoby niepełnosprawnej;
- różnego rodzaju instytucje podejmujące wychowanie, kształcenie i terapię osób niepełnosprawnych (np. domy pomocy społecznej, oddziały prowadzące zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze, zakłady aktywności zawodowej, zakłady pracy chronionej, warsztaty terapii zajęciowej);
- instytucje podejmujące pośrednie działania na rzecz osób niepełnosprawnych, prowadzących programy

społeczno-kulturowe (jednostki samorządu terytorialnego, fundacje, stowarzyszenia – organizacje pożytku publicznego)

wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka

WYCHOWANIE PRZEDSZKOLNE
Z WCZESNYM WSPOMAGANIEM
ROZWOJU DZIECKA

Specjalność wychowanie przedszkolne z wczesnym wspomaganie rozwoju dziecka na studiach II stopnia ma na celu wykształcenie wysoko wykwalifikowanych nauczycieli wychowania przedszkolnego oraz specjalistów w zakresie wczesnego wspomaganie zaburzeń rozwojowych dzieci niepełnosprawnych. Student jest przygotowany do prowadzenia procesu wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka, do edukacji dziecka w wieku przedszkolnym od strony organizacji procesu dydaktycznego, wychowawczo-społecznego, kreatywnego i terapeutycznego. Absolwent może być zatrudniony w placówkach przedszkolnych (państwowych i prywatnych), zespołach wychowania przedszkolnego, punktach przedszkolnych, w oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych, w ośrodkach specjalnych, przedszkolach specjalnych, przedszkolach integracyjnych, oddziałach integracyjnych i innych formach wychowania

PERSPEKTYWY ZAWODOWE

Absolwenci mogą być zatrudniani w:

- placówkach przedszkolnych (państwowych i prywatnych), punktach przedszkolnych, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych, zespołach wychowania przedszkolnego;
- w ośrodkach specjalnych, przedszkolach specjalnych, przedszkolach integracyjnych, oddziałach integracyjnych;
- innych formach wychowania przedszkolnego i wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka (zgodnie z rozporządzeniami Ministra Edukacji Narodowej z dnia 09. 03. 2009 r., z dnia 03. 02. 2009 r. i z dnia 19.04.2012 r.

zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna

ZINTEGROWANA EDUKACJA
WCZESNOSZKOLNA I TERAPIA
PEDAGOGICZNA

Studia I i II stopnia w zakresie specjalności zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i terapia pedagogiczna przygotowują studenta do pracy w zawodzie nauczyciela klas I–III, prowadzenia zajęć pozalekcyjnych z terapii pedagogicznej (korekcyjno-kompensacyjnych w zakresie terapii deficytów parcjalnych), zwanych zajęciami korekcyjno-kompensacyjnymi w systemie szkół publicznych i niepublicznych. PERSPEKTYWY ZAWODOWE

Absolwent uzyskuje uprawnienia nauczycielskie, pedagogiczne i terapeutyczne do:

- pracy z grupą dzieci 6-letnich;
- pracy w klasie „0”;
- pracy w klasach I–III szkoły podstawowej;
- do prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w przedszkolu w grupie dzieci 6-letnich, w klasie „0”, w klasach I–VI szkoły podstawowej;

		<ul style="list-style-type: none">• pracy w zakresie diagnozy, profilaktyki i terapii zaburzeń u dzieci klas I–VI szkoły podstawowej;• pracy pedagoga w świetlicach szkolnych, terapeutycznych, środowiskowych, ośrodkach wychowawczych;• pracy pedagoga w administracji oświatowowychowawczej dla dzieci ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi i trudnościami w uczeniu się. <p><u>zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne</u> ZINTEGROWANA EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA I WYCHOWANIE PRZEDSZKOLNE</p> <p>Studia I i II stopnia o specjalności zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i wychowanie przedszkolne obejmują przedmioty kształcenia ogólnego zgodnie ze standardami nauczania na specjalności nauczycielskiej. W obrębie zagadnień z pedagogiki student poznaje teorie kształcenia i wychowania, współczesne nauki pedagogiczne, koncepcje szkoły i jej funkcjonowanie, dydaktyki szczegółowe, działania projektowe, ocenianie i ewaluację, wychowawcze aspekty pracy szkoły, diagnozę pedagogiczną oraz przepisy prawne dotyczące systemu oświaty i statusu zawodowego nauczyciela.</p> <p>PERSPEKTYWY ZAWODOWE</p> <p>Student otrzymuje przygotowanie do pracy:</p> <ul style="list-style-type: none">• w przedszkolach;• w szkołach podstawowych;• w szkołach sanatoryjnych, prewencyjnych;• w zawodzie nauczyciela przedszkola i klas I–III szkoły podstawowej w systemie publicznych i niepublicznych przedszkoli i szkół.
30.	Matryca pokrycia efektów kształcenia (pokrycie efektów kierunkowych przez efekty modułowe)	Załącznik nr 4
31.	opis działalności badawczej wydziału	Załącznik nr 5
32.	monitorowanie karier	Załącznik nr 6
33.	zgodność efektów z potrzebami rynku pracy	Załącznik nr 7
34.	wykorzystanie wzorców międzynarodowych	Załącznik nr 8
35.	interesariusze	Załącznik nr 9
36.	opis wewnętrznego systemu jakości kształcenia	Załącznik nr 10
37.	uchwała, powołanie kierunku s.1	Załącznik nr 11

38.	uchwała powołanie kierunku s.2	Załącznik nr 12
-----	--------------------------------	-----------------

.....
(pieczęć i podpis Dziekana)